Р Е Ш Е Н И Е
№ 41587

гр. София, 26.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7535** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73 във връзка с чл. 70, ал. 2, т. 7 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане на Б. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район „К. поляна“,[жк], [улица], подадено чрез процесуалния му представител адвокат П. Й., за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Решение № 18107 от 13.05.2026 г., постановено по КАНД № 3291/2026 г. по описа на Административен съд – София-град, V касационен състав. С посочения съдебен акт е отменено решение от 17.02.2026 г. по НАХД № 14086/2025 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 11 състав, и е изменено Наказателно постановление № РКП25-РД11-3/04.09.2025 г., издадено от кмета на район „К. поляна“ – Столична община, като размерът на наложеното на Б. С. Д. административно наказание „глоба“ на основание чл. 232, ал. 2 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) е намален от 2 000 лв. на 1 000 лв., и лицето е осъдено да заплати в полза на Столична община сумата от 132,94 евро – юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

В искането се поддържа основанието за възобновяване по чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН. Искателят твърди, че вследствие на съществено нарушение на процесуалните правила е бил лишен от възможност да участва в касационното производство и да бъде представляван от избрания от него адвокат. Твърди, че за откритото съдебно заседание не е връчена призовка нито лично на него, нито на процесуалния му представител. Оспорва наличието на надлежно уведомяване по пощата, чрез призовкар, по електронна поща, чрез Единния портал за електронно правосъдие или чрез

Системата за сигурно електронно връчване.
Позовава се на чл. 84 ЗАНН и застъпва разбирането, че правилата на НПК уреждат призоваването както на наказаното лице, така и на неговия защитник като самостоятелни носители на процесуални права. Поддържа и евентуален довод, че дори при приложение на АПК липсват доказателства за редовно уведомяване. Сочи, че е узнал за решението едва на 22.05.2026 г. в 22:48 ч. при проверка от адвоката му в електронното дело на СРС, раздел „свързани дела“. Счита, че не е длъжен ежедневно да следи електронните дела. Излага доводи, че липсата на уведомяване представлява обективно препятствие по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН, което страната не е могла да отстрани. Прави се искане за отмяна на Решение № 18107 от 13.05.2026 г. по КАНД № 3291/2026 г. на АССГ и връщане на делото за ново разглеждане от друг касационен състав на съда от стадия на призоваването на страните.
В открито съдебно заседание – жалбоподателя, редовно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът – Кметът на район „К. поляна“ – Столична община, в писмено становище, чрез процесуален представител гл. юрк. Т. В., оспорва искането като неоснователно. Иска от съда да отхвърли така направено искане за възобновяване и претендира юрисконсултско възнаграждение.
В открито съдебно заседание ответникът, редовно призован, се представлява от юрк. В., която моли съдът да отхвърли искането за възобновяване и претендира юрисконсултско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на искането за възобновяване.
Административен съд – София-град, в настоящия тричленен състав, намира искането за възобновяване за процесуално допустимо:
Искането е насочено срещу влязло в сила решение на административен съд по административнонаказателно дело — акт от категорията по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗАНН. Подадено в рамките на преклузивния шестмесечен срок по чл. 71, ал. 1, т. 3 ЗАНН, от санкционираното лице, легитимирано по чл. 72, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 2 ЗАНН, за което решението е неблагоприятно.
Компетентен да се произнесе е Административен съд София-град в друг тричленен състав съгласно чл. 73, ал. 1 и 2 ЗАНН.
Разгледано по същество е неоснователно.
От приложените по делото доказателства и служебно приобщените материали по НАХД № 14086/2025 г. по описа на СРС и КАНД № 3291/2026 г. по описа на АССГ се установява следната фактическа обстановка:
При извършена на 16.04.2025 г. служебна проверка от длъжностни лица на районната администрация е констатирано, че Б. С. Д., в качеството си на възложител на строеж, е подновил строително-монтажни работи на обект: „Масивен едноетажен строеж в дъното на имота – за жилищна сграда със започнат втори етаж“, находящ се в [населено място], район „К. поляна“, [жк], [улица], представляващ УПИ XV-504, кв. 78а, имот с идентификатор 68134.1106.181, без одобрени инвестиционни проекти, без издадено разрешение за строеж и в противоречие с действащия подробен устройствен план – незаконен строеж от V категория по смисъла на чл. 137, ал. 1, т. 5, б. „а“ и чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУТ.
Резултатите от проверката са отразени в Констативен акт № РКП25-12 от 24.04.2025 г., въз основа на който е съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № РКП25-12-1 от 24.04.2025 г. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и връчен по надлежния ред. В срока по чл. 44, ал. 1 ЗАНН е постъпило писмено възражение с вх. № РКП25-ГР94-1158 от 30.04.2025 г.

На 04.09.2025 г. Кметът на район „К. поляна“ – Столична община е издал Наказателно постановление № РКП25-РД11-3/04.09.2025 г. (НП), с което на Б. С. Д. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. на основание чл. 232, ал. 2 ЗУТ за нарушение на чл. 137, ал. 3 и чл. 148, ал. 1 във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗУТ. Това НП е оспорено от Б. Д. пред Софийски районен съд (СРС).

В хода съдебното производство пред СРС на 05.12.2025 г. е представена Писмена защита от жалбоподателя, чрез адв. П. В. Й.. Приложено е и пълномощно за процесуално представителство на адв. Й., с обхват на защита „пред съдилищата на Република България“, а като предмет на оспорване е посочено процесното НП. В пълномощното е вписано следното като адрес: обл. С., [община], п.к. 1618, [населено място],[жк], [улица], ет. Партер, офис: магазин 5-1, тел. [ЕГН], email: [електронна поща].

С Решение № 542 от 17.02.2026 г., постановено по НАХД № 14086/2025 г., Софийският районен съд, 11 състав, е отменил наказателното постановление поради приета липса на компетентност на издателя на НП, неустановен период и авторство на деянието, и е присъдил разноски в полза на процесуалния представител на жалбоподателя Б. Д..

Срещу решението на СРС е подадена касационна жалба от Кмета на район „К. поляна“ – Столична община, по която пред Административен съд – София-град е образувано КАНД № 3291/2026 г. по описа на V касационен състав.

В производството пред АССГ Б. С. Д. е бил представляван от надлежно упълномощения адвокат П. В. Й. въз основа на договор за правна защита и съдействие и пълномощно с генерален обхват на представителната власт за процесуално представителство и защита „пред съдилищата на Република България“, с вписан адрес за призовавен, телефон и електронна поща.

По делото е постъпил писмен отговор по касационната жалба, подаден от Б. С. Д., чрез адв. П. Й., с който изразява становище за неоснователност на касационната жалба. В писмения отговор отново е посочен като адрес за призоваване: обл. С., [община], п.к. 1618, [населено място],[жк], [улица], ет. Партер, офис: магазин 5-1, тел. [ЕГН], email: [електронна поща].

За насроченото открито съдебно заседание пред касационната инстанция призоваването на ответника по касация Б. С. Д. е извършено чрез неговия надлежно упълномощен процесуален представител – адвокат П. В. Й.. Върху изготвената и приложена по делото призовка съдебният призовкар е удостоверил с писмено отбелязване и свой подпис, че на 07.04.2026 г. в 12:10 часа е провел телефонен разговор от телефон номер [ЕГН] с адвокат Й. на вписания в пълномощното телефонен номер [ЕГН], като лично му е съобщил за часа и датата на насроченото съдебно заседание, съдебния състав, номера на делото и указанията на съда.

В проведеното открито съдебно заседание по КАНД № 3291/2026 г. ответникът по касация не се е явил и не се е представлявал. Съдът е дал ход на делото, изслушал е становището на касатора и прокурора и е обявил делото за решаване.

С окончателно Решение № 18107 от 13.05.2026 г. Административен съд – София-град, V касационен състав, е отменил решението на СРС и е изменил Наказателно постановление № РКП25-РД11-3/04.09.2025 г., като е намалил размера на глобата на законоустановения минимум от 1 000 лв., приемайки за установени компетентността на органа (съгласно нарочна заповед на Кмета на Столична община) и извършването на строителството в нарушение на ЗУТ, като е присъдил разноски в размер на 132,94 евро в полза на Столична община.

При така установената фактическа обстановка настоящият тричленен съдебен състав намира от правна страна следното:

Възобновяването на административнонаказателното производство по реда на глава осма от ЗАНН е извънреден, извънинстанционен способ за съдебен контрол срещу влезли в сила актове, чрез

който се засяга принципът на правната сигурност и стабилитетът на правораздавателния акт. Поради своя изключителен характер основанията за възобновяване, уредени в чл. 70, ал. 2 ЗАНН, са изчерпателно изброени и подлежат на стриктно (стеснително) тълкуване и прилагане.
В случая с искането се поддържа основанието за възобновяване по чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН и се иска отмяна на Решение № 18107 от 13.05.2026 г., постановено по КАНД № 3291/2026 г. по описа на Административен съд – София-град и връщане на делото на друг касационен състав. Основното възражение на искателя изисква разграничаване между основанията за касационно обжалване и процесуалния ред за разглеждане на касационната жалба. Член 63в ЗАНН /обн. ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./, урежда изрично това разграничение: решението на районния съд се обжалва пред административния съд на касационните основания по НПК, а разглеждането на жалбата се извършва по реда на глава дванадесета АПК.
Неоснователно е възражението в искането за възобновяване, че в касационното съдебно производство процесуалният ред за призоваване и връчване на книжа се подчинява на общото препращане към НПК по чл. 84 ЗАНН. Член 84 ЗАНН има субсидиарен характер и неговото приложение е обусловено от липса на особена уредба в ЗАНН. В случая обаче за касационното производство такава уредба е предвидена в чл. 63в ЗАНН, която е в сила от 23.12.2026 г. Ето защо общото препращане по чл. 84 не може да измести специалното препращане към АПК и да наложи различен ред за призоваване. Противното би обезсмислило изричния избор на законодателя касационната проверка да се извършва по глава дванадесета АПК. Този извод не означава, че чл. 84 ЗАНН е отменен или че след 23.12.2021 г. е неприложим във всички съдебни производства по ЗАНН, тъй като същият е приложим по действително неуредени въпроси, но не може да замени уредения с чл. 63в ред по АПК за разглеждане на касационни жалби.
Следва да се посочи и това, че препращането към НПК относно касационните основания не означава възприемане на целия наказателнопроцесуален ред. НПК определя основанията, които могат да обосноват касационната отмяна. Начинът, по който касационното дело се образува, подготвя и разглежда, се урежда от АПК. Заедно с глава дванадесета се прилагат относимите общи разпоредби за съдебното производство, включително чл. 137 и 138 АПК относно съобщенията и призовките. В алинея 5 на чл. 137 от АПК изрично е предвидена възможност връчването да се извършва по реда на чл. 18а, т. е. включително и чрез устно уведомяване. В случая, процесуалният представител на ответника е бил уведомен по телефона, поради което призоваването е било редовно. /виж Решение № 4892/15.07.2022 г. по дело № 5111/2022 г. на АССГ/.
Основанието по чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН защитава възможността за участие и надлежно представителство. Неявяването на страната и адвоката само по себе си не установява това основание. Необходимо е да се провери дали на страната е била осигурена законоустановената възможност да узнае за заседанието и да организира защитата си.
От приложената по касационното дело призовка се установява, че върху нея е отразено телефонно уведомяване на адв. П. Й. за предстоящото съдебно заседание. Съдебният призовкар е отбелязал, че се е свързал по телефона с адвоката и му е съобщил за заседанието. Върху призовката е посочен номер на телефон, от който е позвънил и номер на телефон, на който е позвънил, дата и час на заседанието, съдебен състав и указания на съда. Поставил е името си, длъжността, подписа и дата на удостоверяване на телефонното обаждане. Посоченият в удостоверяването телефонен номер съвпада с изрично вписания телефон на адв. Й. в представеното по делото пълномощно, както и в писмения отговор по касационната жалба. Следователно уведомяването е извършено на заявения от самия процесуален представител номер, а не на номер с неустановена връзка с него.
Следва да се посочи и това, че уведомяването по телефон на адв Й. не е оспорено в настоящото

производство. В случая се твърди, че липсва уведомяване по пощата, чрез призовкар, по електронна поща, чрез Единния портал за електронно правосъдие или чрез Системата за сигурно електронно връчване, което не е спорно, но както бе посочено по-горе телефонното уведомяване е допустим способ за призоваване в касационното административнонаказателно производство. Устното уведомяване се удостоверява писмено с подпис на извършилото го длъжностно лице, като удостоверяването се прилага към делото. Отбелязването върху самата призовка може да изпълни тази удостоверителна функция и не е необходимо то непременно да бъде обособено в отделен документ. Липсата на електронен запис за връчване чрез ЕПЕП или ССЕВ не опровергава това действие, защото то е осъществено чрез телефонно, а не електронно уведомяване.

Неоснователно е и възражението за ненадлежно представителство. Представеното пълномощно за процесуално представителство „пред съдилищата на РБ“ обхваща и касационното разглеждане на делото. Неучастието на адвоката в конкретно заседание само по себе си не означава липса на надлежно представителство. След редовното му призоваване правото на участие е осигурено, като същото съгласно правилата на АПК не е задължително.

При така установеното телефонно уведомяване чрез надлежно овластения процесуален представител не е налице лишаване от възможност за участие поради неизпращане и на отделна лична призовка. Уведомяването на представителя осигурява процесуалната възможност страната да организира защитата чрез него и личното си участие.

Искателят определя като непреодолимо препятствие именно липсата на уведомяване. След като това твърдение се опровергава от посоченото удостоверяване за връчване, то не може самостоятелно да обоснове и третата хипотеза на чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН. Настоящият извод не се основава на задължение за ежедневно следене на електронната папка или на интернет страницата на съда. Публикуването на информация за движение на делото не замества надлежното призоваване. В случая правно значение има удостовереното по делото редовно връчване по предвиден в АПК способ, а именно по телефона.

Твърдението за узнаване на решението на 22.05.2026 г. се отнася до последващ момент. То е относимо към срока за подаване на искането, но не установява само по себе си нередовно призоваване за по-ранното съдебно заседание. В случая искането за възобновяване е прието за допустимо и е разгледано по същество, поради което не е нарушено правото на защита на искателя.

Неблагоприятният резултат от касационната проверка също не представлява самостоятелно основание за възобновяване. Възобновяването е извънреден способ за преодоляване на стабилитета на влезлия в сила акт при установено законово основание, в което съдът не преразглежда въпросите въпросът по същество, а само преценява посоченото основание по чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН.

Предвид изложеното и с оглед установеното редовно призоваване и валидно процесуално представителство съдът приема, че не е налице основанието по чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН, поради което искането следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на спора на касационния жалбоподател не следва да се присъждат разноски. Основателно обаче се явява своевременно направеното искане от страна на ответник за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ето защо в полза на Столична община следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро (равностойността на 130 лв.) за настоящата инстанция на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 73 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XXVII

касационен състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Б. С. Д., ЕГН [ЕГН], подадено чрез процесуалния му представител адвокат П. Й., за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с влязло в сила Решение № 18107 от 13.05.2026 г., постановено по КАНД № 3291/2026 г. по описа на Административен съд – София-град, V касационен състав.
ОСЪЖДА Б. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район „К. поляна“, [улица], да заплати на Столична община сумата от 66,47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евроцента) евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение за производството пред настоящата инстанция.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: